

Mámin první bál

Helena Vondráčková

Když den je pouští,
když mě smůla neopouští,
noc je smutný bolestín.
A když mě souží
prudký déšť a bláto louží,
když mě vítá jen můj stín.

Já tajně sním
o tom, že smím
na mámin bál.
(na mámin bál)
Zní evergreen,
já vcházím s ním
na mámin bál.
(na mámin bál)

Vím, ztichne sál,
mám dlouhý šál
na mámin první bál.
Kde v koutku stál
můj táta sám
jak král.

Před vchodem taxi, (há-á-á)
všechny dámy měly maxi, (há-á-á)
muži víc než galantní.
Krok bohatýrů (há-á-á)
a pod nosem houští knírů, (há-á-á)
je to dlouhá řádka dní.

Já tajně sním
o tom, že smím
na mámin bál.
(na mámin bál)
Zní evergreen,
já vcházím s ním
na mámin bál.
(na mámin bál)

Vím, ztichne sál,
mám dlouhý šál
na mámin první bál.
Kde v koutku stál
můj táta sám
jak král. (lalálalá..)
(lalálalá..)
(na mámin bál)
na mámin mámin bál
(lalálalá..)
(lalálalá..)
(na mámin bál)
na mámin mámin bál

Vím, ztichne sál,
mám dlouhý šál
na mámin první bál.
Kde v koutku stál

můj táta sám
jak král.

Kde v koutku stál
můj táta sám
jak král.

Tam prý, jak král,
můj táta sám,
sám stál.